

Disse kjøbenhavnske Røbmandsvirksomheder, der saaledes paa en Gang arbejde for Hjemmemarkedet og for Eksport, ville imidlertid efter Lovforslagets § 10 ikke mere kunne vente at faa Udførselstilladelse. Det gøres nemlig heri afhængigt af Kommunalbestyrelsens Samtykke, hvorvidt de Regler, der efter samme Paragraf skulle fastsættes for Bedømmelsen og Mærkningen af Rød til Udførsel, ogsaa skulle finde Anvendelse for de til Kjøbenhavn indførte slagtede Svin. Da et saadant Samtykke rimeligvis ikke vilde blive givet, vilde de kjøbenhavnske Fedevarerhandlere med et Slag blive afskaarne fra den ovenfor nævnte Eksport af de Dele af de til Staden indkomne 200,000 Svin, som ikke indgaa i Bybefolkningens Konsum. Selv om den Tilladelse, § 1 giver til at udføre de paagældende Stykker Brystflæsk, Skinker, Hølser, Spæc o. s. v. i stærk saltet Tilstand, ikke af den alt foran nævnte Grund var værdiløs, vilde den i dette Tilfælde være det som Følge af, at Publikum overalt i stigende Grad forlanger let saltede Varer og af stærkere saltet Flæsk altid vil foretrække det amerikanske fremfor det danske paa Grund af dets Prisbillighed.

Men skønt Komiteen saaledes indtrængende maa fraraade, at en Række vigtige Bestemmelser i det forelagte Lovforslag ophøjes til Lov, saa mistender den dog ingenlunde Forslagets gode Hensigt og billiger ganske dets bærende Grundtanke: at Forbrugerne af dansk Rød og Flæsk saavel i Indlandet som i Udlandet bør betrygges mod usunde Varer. At Udlandet i saa Henseende har større Ret end Indlandet, formaar Komiteen derimod ikke at se. Den er derfor principielt imod det i § 4 foreslaaede særlige Udførselsmærke. Endnu har heller ingen paavist nogen Nytte af, endfjeldige Rødvendighed for et slikt Eksportmærkes Indførelse, og paa vort Hovedmarked England vil man — hvad Erfaringen allerede noksom har godtgjort — sikkerlig ikke bryde sig om det. Komiteen maa desuden over for Bestemmelsen i § 4, 1ste og 2det Stykke, hævde, at hvad der stemples som godt til Udlandet, ikke bør kunne være for godt for Indlandet, og hvad der vrages til udenlandsk Brug, kan heller ikke være godt nok til Indlandet. Kommissionen lægger megen Vægt paa Bestigtigelsen af Dyrene i levende Live og bygger øjenlynlig Kontrollen med Rød til Udførsel derpaa. Naar det imidlertid dog tillades Kjøbenhavn at forsyne sig med Flæsk ved Indførsel af slagtede Svin, som saaledes ikke blive snyede i levende Live, men først i slagtet Tilstand, saa forekommer det Komiteen, at Kommissionen derved har indrømmet at en saadan Undersøgelse er tilstrækkelig betryggende. Men i saa Fald maa, ifølge det angivne Standpunkt om Indlandets Krav paa Ligestilling med Udlandet, en tilsvarende Undersøgelse ogsaa være tilstrækkelig for Udførsels Bedkommende. Og herved simplificeres hele Sagen, saaledes at Lovforslagets Hensigt vil kunne naas ad en langt nemmere og naturligere Vej end nogle af de hidtil angivne.

Man kunde saaledes indrette en Kommunal Rødkontrol i hver Røbstad eller Handelsplads paa 2,000 Indbyggere eller derover (jfr. § 8), lade alt Rød og Flæsk i $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{4}$ Kroppe, derunder hele Stykker Spæc, Brystflæsk, Skinker og Bove, der af denne Institution godkendes som tjenligt til Menneskesføde, forsynes med et ensartet Stempel, og derefter skulde saa alt, hvad der saaledes var stemplet, have Ret til uden Efterkontrol eller Afgift at indføres i alle Landets Kommuner samt til at eksporteres. Endelig kunde ethvert Slagteri, der gaar ind paa imod Erlæggelsen af de dermed forbundne Omkostninger at lade sin Virksomhed kontrolere af en af Staten anerkendt Dyrslæge og underkaster sig de af Landbrugsministeriet i dette Djemed givne Bestemmelser med Hensyn til Slagting o. s. v., have Ret til (ligeledes uden Efterkontrol eller Afgift) at indføre i alle Landets Kommuner samtlige Affaldsprodukter, herunder Hals, Ryg og Skinkeben, Fødder, Stanke, Mørbrad, Lever, Hjerner, Lunger, Nyrer og Blod*).

Hvis en saadan Ordning i al sin Simpeltid kunde blive gennemført, er det Komiteens Tro, at Forbrugernes Liv vedbørligen blev varetaget, uden at Handelens fri Rørelse paa noget Punkt blev indskrænket eller hemmet — og samtidig vilde man med et Slag komme ud over den nuværende uheldige Tilstand, hvor Kommunerne med gensidig Skingsyge vogte over deres Kontrolinstitutioners lokale Ufejlbarehed.

At dette Smaastatsystem en Gang maa brydes, forekommer Komiteen klart. Slagteriernes Ret er her utvivlsom: de bør i vort lille Land have hele det danske Marked til Afsetningskilde. Men ogsaa Forbrugerne have Krav derpaa. Som en mindre Ting kan saaledes nævnes, at alt det Spæc, som fra Hovedstaden forsendes over hele Landet

*) Forsendelsen af disse skulde da foregaa i Kasse forsynede med vedkommende Dyrslæges Plombe og ledsagede af hans daterede Sundhedsattest.